

Lisätietoja poroista ja niiden rykimääjasta löydät osoitteesta paliskunnat.fi.

Pirkko Hietaniemi sekä Kirsti ”Tiski” ja Eero Raittinen Äkäskeron parisenkymmentä vuotta sitten – juuri ennen ikimuistoista kohtaamistaan äkäisen hirvaan kanssa. Kuva: Pekka Hietaniemi

Rykimää aikaan on hyvä pitää välimatkaa poroihin – kuvata voit, mutta älä mene liian liki

Porot lienevät jokaisen ensimmäistä kertaa Lappiin saapuvan ”bucket listin” kärjessä. Poro on nähtävä ja kohtaamisesta on mielellään tallennettava myös todistusaineistoa – eli kuva – sosiaaliseen mediaan tai sukulaisille näytettäväksi.

Ruska-aikaan porojen kanssa on kuitenkin hyvä noudata tervettä maalaisjärkeä ja välttää menemästä kovin lähelle. Porot käynnistelevät rykimää eli kiima-aikaa syyskuussa, ja se jatkuu loka–marraskuulle saakka. Rykimän aikaan hirvaat eli urosporoit ovat erityisen herkillä haaremistaan. Ne ovat mustasukkaisia vaatimistaan ja pitävät omistaan kiinni aggressiivisilla yhteenotoilla toisten hirvaiden kanssa.

Suvunjakohuuruissaan vellova hirvas saattaa toisinaan osoittaa pullistelunsa myös ihmiselle. Silloin on paras pötkiä pakoon, minkä jaloista lähtee. Tämän tietävät Pekka ja Pirkko Hietaniemi.

– Me opimme jo 20 vuotta sitten, että poroa pitää kunnioittaa ja varoa, he kertovat.

– Olimme silloin Eero ja Kirsti ”Tiski” Raittisen kanssa Äkäskeron. Lähdimme Peurakaltiolta ja tarkoituksenamme oli kävellä kero päästä päähän ja takaisin. Siinä päässä, missä näkymä aukeaa Pallastuntureille, huomasimme ison porotokan, olisikohan ollut liki sata poroa, Pekka muistelee.

– Ne olivat siellä vähän alempana kuin me, Pirkko täydentää.

– Siellä oli joukossa yksi kingi, joka oli puolta suurempi kuin muut porot, kauheat sarvet, aivan valtavat. Huutelimme sille sitten siinä Eeron kanssa, että et sinä täällä määrää. Tyhminä mentiin pilkkaamaan, Pekka nauraa.

Ja Pirkko jatkaa:

– Sehän lähti sitten tulemaan vähän kerrallaan kohti.

Tuli, pysähtyi, tuijotti, tuli taas vähän matkaa ja pysähtyi, kunnes otti spurtin. Me lähdimme juoksemaan, mutta se keron lakihan on lähes puuton, ei oikein ollut mitään suojaa.

Pensasmaisesta kuusiryppästä sukeutui lopulta pelastaja.

– Juoksimme kaikki neljä sen puskan taakse. Poro pysähtyi toiselle puolelle ja tuijotti meitä puskan läpi. Se oli pelottava tilanne! Pohdimme vaikka mitä epätoivoisia suunnitelmia, Hietaniemet nauravat.

Lopulta tilanne raukesi, kun poro päätti palata vaatimensa luo.

– Emme silti uskaltaneet liikahtaa pitkään aikaan minnekään. Kun lopulta lähdimme pois, konttasimme alkumatkan, ettei poro huomaisi meitä.

Äkäskeron tapaus ei jäänyt Pekan ainoaksi poronpakoilukerraksi.

– Kukasjärvellä on Lapin Matkailuyhdistyksen mökki. Olin menossa sinne viettämään aikaa, kun vastassa oli poro. Alkuun se vahtasi minua kauempaa nyppylän päältä, mutta sitten lähti juoksemaan suoraan kohti. Sillä kerralla kiipesin kodan katolle turvaan.

Pirkko ja Pekka eivät halua pelotella tarinoillaan, mutta muistuttavat, että varovainen pitää olla. Porot yleensä väistävät ihmistä, mutta silti on hyvä pitää mielessä, että poro on eläin, joka käyttäytyy viettensä varassa. Syksyllä ei kannata lähestyä hirvaita eikä myöskään kulkea hirvaan ja naarasporojen välistä.

Lisätietoja poroista ja niiden rykimääjasta löydät osoitteesta paliskunnat.fi.

Satu

Lapin kuohujuoma-sarjasta

HILLAKUOHARI

Alkoholiton Lapin Shampanja

Kohotetaan malja Lapin puhtaalle, kesyttömälle luonnolle! Lapin kuohun juhlujuomat löydät hyvinvarustetuista kaupoista tai kysy meiltä!

p. 0400 397 655 | info@freshfood.fi
www.porroporo.fi | www.lapinluonnosta.fi

